

ПРЕС КЛИПИНГ

2. јун 2014.

НАСЛОВИ

- Сваке године је за око 5.000 грађевинара мање;(стр.2)
- Синдикати: Због оваквог Закона о раду, потрошачка корпа ће постати - кеса; (стр.3)
- Покрет социјалиста: Синдикат Слога уноси пометњу у јавност;(стр.4)
- Неким а уговорни рок продужаван и 40 пута;(стр.5)
- Вишеструка корист од минималца;(стр.7)
- По чијој вољи се мења Закон о раду?;(стр.8)
- Вулин: Синдикат Слога уноси пометњу;(стр.10)
- Сваке године око 5.000 грађевинара мање;(стр.11)
- Сваке године 5000 грађевинара мање;(стр.12)

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/470092/Svake-godine-je-za-oko-5000-gradjevinara-manje>

Сваке године је за око 5.000 грађевинара мање

Тањуг

Српско грађевинарство, које запошљава око 90.000 радника, оптерећују бројни проблеми, а радници су у све тежем материјалном положају и сваке године их је мање за око 5.000, упозорава Синдикат радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије.

Синдикат: сваке године 5.000 мање грађевинара

Председник те синдикалне организације Душко Вуковић каже да је око 65.000 радника запослено у грађевинским предузећима која се баве високоградњом и нискоградњом, завршним радовима у грађевинарству, пројектантским кућама...

У грађевинској индустрији ради, према подацима Вуковића, око 25.000 радника који раде у производњи грађевинског материјала, цигларама, црепанама, цементарама, кречанама, каменоломима и слично.

- Просечно, сваке године се број запослених у грађевинарству и индустрији грађевинског материјала Србије смањује за 4.000 до 5.000 запослених - навео је Вуковић у изјави Тањугу.

Тај синдикат процењује да на црно у грађевинарству ради још између 30.000 и 40.000 радника и њихов број се скоро приближава половини оних који су пријављени. Вуковић је рекао да је почетком 2011. било регистровано више од 11.000 грађевинских предузећа, а сада сигурно има мање за две -три хиљаде, имајући у виду да су многа била регистрована, а нису имала ниједног запосленог или само једног, па су нестала током кризе, као и да је велики број предузећа нестао због стечајева, ликвидације и других разлога.

Иначе, удео грађевинарства у бруто домаћем производу Србије је, према његовим речима, свега између два или три одсто, док је пре двадесетак година био између осам и 10 одсто.

Просечна плата грађевинских радника је у последњих 15 година за 15 до 20 одсто нижа од

просечне зараде у Србији, што говори колико грађевински радници имају низак материјални стандард.

Вуковић је навео да се и у овој години наставља такав тренд да је тренутно просечна нето зарада грађевинских радника нешто мало виша од 35.000 динара, док је просечна у Србији виша од 44.000.

Он је упозорио да се производња грађевинског материјала сваке године алармантно смањује, за између 30 и 40 одсто.

На пример, опада производња цемента, што због смањеног обима инвестиционих радова, што због увоза из земаља из окружења, али често и увозимо тзв. црним каналима цемент са Косова, што је у последње време забрињавајуће, рекао је Вуковић.

Вуковић тврди да не постоје прецизни подаци о томе колико наших неимара ради у иностранству, с обзиром на то да се они, како каже, ангажују на разне начине и без надзора државе и синдиката.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/470096/Sindikati-Zbog-ovakvog-Zakona-o-radu-potrosacka-korpa-ce-postati--kesa>

Синдикати: Због оваквог Закона о раду, потрошачка корпа ће постати - кеса

ФоНет

Изјава министра рада Александра Вулина да ће Закон о раду бити усвојен до краја јуна, јасно указује да неће бити јавне расправе о закону, већ ће се он донети договором Владе и "вечитих" репрезентативних синдиката, саопштили су данас удружени синдикати "Слога".

Синдикати - Смањење зарада смањује и потрошачку корпу

Једини циљ репрезентативних синдиката је, како је наведено у саопштењу: спровођење екстремних мера штедње, а синдикатима - не мењати постојећи закон у делу који се односи на уређење синдикалне сцене и утврђивања репрезентативности ради очувања стечених синдикалних привилегија!

Овакав начин утире пут технократским методама одлучивања и доношења закона, чиме се колективно преговарање и трипартизам, сада већ отворено промовишу у "поданичко партнерство" као нови модел дијалога социјалних партнера.

Удружени синдикати Србије "Слога" су озбиљно забринути што предлог нацрта закона о раду још увек није презентован јавности, већ се она замајава некаквим полуинформацијама о постигнутим решењима у оквиру радне групе. Последња је да су синдикати и послодавци близу договора у вези већине одредби, и да је још остао договор о проширеном дејству колективног уговора и утврђивања минималне зараде на бази потрошачке корпе.

- Уверени смо да ће одсуство демократских принципа и нетранспарентности показати резултате већ следећег месеца када дође до смањења зарада радницима јавног сектора, а до краја године и пензионерима, и када сви буду схватили да су решења у контрадикторности са свим предизборним обећањима актуелних учесника у власти, и да ће уместо потрошачке корпе добити потрошачку кесу - наведено је у саопштењу "Слоге" које је потписао председник овог синдиката Жељко Веселиновић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Politika/470196/Pokret-socijalista-Sindikat-Sloga-unosi-pometnju-u-javnost>

Покрет социјалиста: Синдикат Слога уноси пометњу у јавност

Бета

Покрет социјалиста, странка министра за рад Александра Вулина, оптужио је данас Удружене синдикате Слога да уносе пометњу у јавност тврдњом да Нацрт закона о раду није на страни радника.

"Слога настоји да штити интересе жутог картела, пошто је с Демократском странком учествовала на изборима, а само дан после изборне скупштине ДС-а, политичке опције за чији рачун и интерес постоји руководство Слоге, уноси пометњу у јавности наводећи да Нацрт закона о раду није на страни радника", наводи се у саопштењу Вулинове партије.

Покрет социјалиста је навео да сви представници света рада могу бити "потпуно сигурни да је

Вулин на њиховој страни" и да ће нови Закон о раду бити у функцији запошљавања Србије штитећи права радника, али не и нерадника.

"Закон о раду ће бити донет као резултат интензивног дијалога с легитимним представницима послодаваца и представницима репрезентативних синдиката, што Слога свакако није. Слога је репрезентативна само за политичке опције које су приватизацијом опљачкале Србију", навео је Покрет социјалиста.

Вулинова странка је додала да су неке синдикалне јединице Слоге потписале протокол о сарадњи с Покретом социјалиста.

Слога је раније данас саопштила да је забринута због Вулинове најаве да ће Закон о раду бити усвојен до краја јуна, јер није представљен јавности и зато што та најаву јасно указује да ће бити усвојен без јавне расправе.

Тај синдикат, чији су представници на мартовским изборима били кандидати на листи ДС-а, навео је да ће закон бити донет договором владе, којој је једини циљ спровођење екстремних мера штедње, и "вечитих" репрезентативних синдиката, којима је "једино стало" до очувања синдикалних привилегија.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/nekima_ugovorni_rok_produzavan_i_40_puta.4.html?news_id=282574

НАША ПРИЧА - Обавезе испунило само пет одсто купаца приватизованих фирми

Некима уговорни рок продужаван и 40 пута

АУТОР: РУЖА ЂИРКОВИЋ

Београд - Агенција за приватизацију је у вези са притисцима и претњама њеним руководиоцима благовремено обавестила Републичко јавно тужилаштво као и Агенцију за борбу против корупције, речено је Данасу у Агенцији за приватизацију. Засада Агенцији није познато које су активности по пријавама предузете.

Претње и притиске, тврде у Агенцији, изазвале су измене Правилника о предузимању мера по извршеним контролама уговора о продаји капитала.

„Одредбе у вези са максималним бројем накнадних рокова, а самим тим и одредбе које регулишу разлоге за протест банкарске гаранције, изазивају оштро негодовање од стране проблематичних купаца“, који сматрају да је „промена менаџмента Агенције за приватизацију отежала њихове досадашње бенефиције у вези са реализацијом приватизационих уговора који су у поступку контроле“.

Решења из тог Правилника, који је ступио на снагу 22. маја, требало би да „ограниче дискреционо право Агенције као и да елиминишу фаворизовање несавесних купаца“ и „уједначе праксу рада Агенције“.

„Пре раскида приватизационог уговора дешавало се да неки купац предузећа добије четири, а неки 40 накнадних рокова и то без икаквих мерљивих критеријума“, кажу у Агенцији и тврде да је „анализом рада ранијег руководства утврђено да у многим случајевима кршења уговорних обавеза нису протестоване банкарске гаранције нити су од купаца наплаћене уговорене казне“ него је „толерисано незаконито понашање купаца и у недоглед им је одобравано на десетине додатних рокова, а због чега данас имамо негативне ефекте приватизације“.

У Агенцији за приватизацију тврде да је, у односу на укупан број закључених приватизационих уговора, само пет одсто купаца испунило уговорне обавезе без накнадног продужавања рокова.

„Највеће проблеме у испуњавању уговора купци су имали у извршењу уговорне обавезе одржавања континуитета пословања, одредби о начину решавања питања запослених и исплати купопродајне цене“, кажу у Агенцији.

Од укупно 683 раскинута уговора о приватизацији код 315 је један од основа (разлога) за раскид било неизвршавање уговорне обавезе одржавања континуитета пословања.

На питање, колико је од тих 315 фирми чија је приватизација пропала због неодржавања континуитета пословања нашло новог купца и колико њих данас ради, у Агенцији одговарају:

„Само у једном случају након раскида уговора о продаји капитала услед непоштовања уговорних обавеза односно због неодржавања континуитета пословања продате су акције субјекта приватизације. Ради се о Акционарском друштву РГП Врдник из Врдника. С обзиром да су те акције продате на организованом тржишту хартија од вредности, Агенција за приватизацију није закључила купопродајни уговор и не врши контролу пословања друштва“.

Проверио је Данас. Рударско грађевинско предузеће Врдник активно је привредно друштво, али му је рачун у блокади у непрекинутом трајању од 638 дана, а са прекидима 977. Фирма је у већинском је власништву друштва за вршење холдинг послова Нортхвест доо Београд, а Нортхвест је у власништву већег броја словеначких физичких лица. И једна и друга фирма послују са губитком, с тим што Нортхвест има приходе - 0. РГП Врдник 2010. године је имало 40, а прошле године једног запосленог, колико има и његов већински власник.

Могућа три узастопна накнадна рока

Новим правилником је утврђено да купцима могу бити давани накнадни рокови за испуњење појединих уговорних обавеза и то нови рок од 30 дана за плаћање уговорене цене или било које доспеле рате, достављање банкарске гаранције, располагање основним средствима

односно имовином субјекта. Купцу може бити дат накнадни рок од 60 дана за испуњавање следећих уговорних обавеза: обезбеђење континуитета пословања, поштовање социјалног програма, доношење и извршење одлуке о расподели добити. „Комисија може купцу оставити највише три узастопна накнадна рока за поступање по једној уговорној обавези“, стоји у новом правилнику.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/visestruka_korist_od_minimalca.27.html?news_id=282580

Увођење минималне зараде у Немачкој - револуционарни потез или нарушавање социјалног дијалога

Вишеструка корист од минималца

Према предлогу који је усвојила нова влада канцеларке Ангеле Меркел, бруто минимална зарада у Немачкој ће од 1. јануара 2015. бити 8,5 евра за сат. Предвиђен је и прелазни период за секторе у којима ће још важити уговори социјалних партнера о минималној заради у тој привредној грани. Двогодишњи прелазни период, који је према оцени конфедерације синдиката ДГБ предуг, омогућиће секторима у којима су минималне зараде далеко испод тог износа да се прилагоде.

То је случај са таксистима, који желе да до краја 2014. склопе секторски уговор о минималној заради како би продужили прилагођавање новој мери због потенцијалног губитка радних места или повећања тарифа. Минимална зарада ће најкасније бити уведена 2017. за све, осим за млађе од 18 година, затим за особе на пракси (шегрти и стажисти), и у првих шест месеци за оне који се запосле након дуготрајне незапослености. Минимална зарада у Немачкој од 8,5 евра биће нижа од оне у Француској, која износи 9,53 евра по сату, али и нешто виша од минималне зараде у Великој Британији, која је 6,31 фунти, односно 7,6 евра. У Србији је нето минимална зарада за период јануар-јун 2014. године 115 динара по сату, што значи да ће бруто минимална зарада износити око 164 динара. Увођење минималне зараде за све у Немачкој представља револуцију, пошто се у тој земљи питање минималне зараде традиционално препушта социјалним партнерима, односно представницима послодаваца и запослених. Ипак, већина грађана подржала је ту меру, пошто се Немачка у протеклих неколико година суочава са проблемом ниских плата и појавом „сиромашних радника“.

Према анкети спроведеној у време предизборне кампање за парламентарне изборе у Немачкој, више од 80 одсто испитаника подржало је увођење минималне зараде за све. Новије истраживање јавног мњења показало је да 56 одсто Немаца сматра да ће та мера помоћи немачкој привреди, а 40 одсто грађана мисли супротно. Друге чланице ЕУ, предвођене Француском, надају се да ће то помоћи да се у неким секторима, пре свега у пољопривредно-прехрамбеном, превазиђе проблем „социјалног дампинга“, односно слања радника запослених у некој фирми у једној чланици са нижим трошковима рада у чланице са вишим доприносима и порезима на рад. Процењује се, такође, да ће увођење минималне зараде подстаћи потрошњу у Немачкој, првој европској привреди. Хришћанско-демократска унија (ЦДУ), коју предводи Меркелова, нерадо је пристала на ту меру како би обезбедила учешће социјалдемократа у влади након избора у септембру 2013. Конзервативци и привредни кругови су се надали да ће умањити утицај те мере и борили су се за низ изузећа, укључујући и то да мера не важи у источном делу земље. Министарка Налес није, међутим, имала слуха за

већину захтева. Остала је при томе да поље примене буде широко и да мера важи на целој територији Немачке.

Председник Удружења послодаваца БДА Инго Крамер тврди да „минимална зарада никако није катастрофална за економију“ и подсећа да већина предузећа већ плаћа тај износ. Он је додао да ће ипак од случаја до случаја „за неке запослене бити кључно да знају да ли ће сачувати посао“. Према његовим речима, на лош пријем пре свега наилази то што се политика меша у преговоре о платама и накнадама. Сличан став деле и синдикати. Они у име социјалне правде подржавају увођење минималне зараде, али само као решење у секторима у којима су социјални партнери слаби. „Никада нисмо рекли: државо, побрини се ти за то“, истиче Детлеф Вецел, председник синдиката металских радника у Немачкој (ИГ метал). Предлог закона треба још да одобри немачки парламент. Очекује се да ће се овај документ наћи пред доњим домом (Бундестаг) почетком јуна, а пред горњим домом (Бундесрат) на јесен.

Извор: ЕурАцтив

Упозорење

Према проценама Института за економска истраживања (ДИВ), 4,5 милиона немачких радника ће зарађивати мање од 8,5 евра на сат у тренутку ступања на снагу мере о минималној заради. Немачка има 39 милиона запослених и 42 милиона радно активних становника. С друге стране, противници те мере упозоравају да ће на стотине хиљада радних места бити затворено. Удружење пољопривредника ДБВ, које је безуспешно тражило да се од мере изузму сезонски радници, упозорило је да ће због нових прописа поскупети воће и поврће.

Износ минималне зараде по сату (у еврима)

* Француска - 9,5

* Немачка - 8,5

* Велика Британија - 7,6

* Србија - 115 динара или мање од једног евра

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/po_cijoj_volji_se_menja_zakon_o_radu.27.html?news_id=282579

По чијој вољи се мења Закон о раду?

АУТОР: СРЕЋКО МИХАИЛОВИЋ

Судећи по мњењу многих послодаваца и мало мањег броја политичара и овим групацијама подрепних аналитичара и новинара, запослени у Србији живе у радничком рају, тј. живе и даље у социјализму и славе Тита и Кардеља. Но, раднички живот у Србији је далеко од раја и све је ближи паклу. С друге стране, и радници претерују када тврде да капиталисти рајски живе у Србији - та опаска се односи само на десетине дотичних.

СВЕТ РАДА И РАДНИЧКИХ ПРАВА

Читаоци дневног листа Данас моћи ће, већ од овог броја Бизнис додатка, да прочитају актуелне прилоге који се односе на права радника и синдикално организовање. Тематски

блок под називом „Свет рада и радничких права“ биће реализован уз подршку Центра за развој синдикализма, чији ће аналитичари, кроз ауторске текстове, понудити одговоре на бројна питања која муче запослене, али и оне који су, стицајем разних „транзиционих“ околности, остали без радних места. Додатне информације могу се наћи на сајту Центра за развој синдикализма www.синдикализам.орг

Радницима приписан рајски живот је, у ствари, онај неоткривени разлог због којег се приступа (драстичним) променама закона о раду, дерегулацији рада, флексибилизацији радника, прекаризацији радничке класе. Синдикати, а верујем и радници, нису склони таквим променама. Капиталисти, или ако хоћемо нежнију реч, послодавци, томе су склони. Учили су прилику за повећање профита, односно за смањење трошкова „пословања“. На тржишту радне снаге је таква констелација односа да послодавци комотно могу да траже најбоље раднике и да им понуде најнижу најамнину. И у томе је квака. Огромна је понуда рада, док је потражња мала. Нормално је да послодавац, који жели да запосли нове раднике, тражи најбоље по најнижој цени. Они, међутим, сматрају нормалним и да отпусте неке раднике јер могу да нађу боље - за мање пара. Без дерегулације то не иде. Зато им треба „лако отпуштање“ а ради „лаког запошљавања“, па онда опет „лако отпуштање“ и поновно „лако запошљавање“. Као, до сада им је било тешко да отпусте радника. „Лако запошљавање“, ако га уопште и буде, биће запошљавање за мање пара, на кратко време и под лошијим условима...

Каже послодавачки активиста: Па да ли би иједан паметан човек отпустио доброг радника, осим...? Заклињање у било чију памет је несигурна работа. С друге стране, да има памети, сваки послодавац би знао да је лош радник сваки онај који је принуђен да мисли само о томе да ли ће сутра имати шта да једу он и његова породица. Да има памети у политичара, знали би да су тако несигурни, прекарни радници, лоши грађани, па и лоши поданици. Да има памети међу нашим угледницима, међу онима који су по вокацији окренути јавним проблемима, знали би да је радноправна деволуција радника пут ка децивилизацији, да дестабилизација радничког живота води разградњи друштва, да се радник живео у условима болне, а неизлечиве несигурности (формулација Зигмунта Баумана из сличног контекста) изнуђено налази на путу онечовечења... Неизвестан рад, неизвесна плата, неизвесна дужина радног времена, неизвесни услови рада... неизвесна будућност, неизвестан, несигуран, нестабилан, аморфан, флуидни живот... са толиким неизвесностима нужно започиње процес децивиловања живота. Флексибилизацији радничког живота нису склоне радничке организације, али јесу организације послодаваца, односно капиталиста - домаћих и страних.

Бранислав Чанак, први човек УГС Независност, у разговору за НИН од 22. маја 2014. ове године каже да има утисак да су наши политичари врло мало „своји“ када је реч о Закону о раду и да „трпе разне притиске споља. Ту се појављују видљиви фактори попут Савета страних инвеститора, Америчке привредне коморе, а не знам да ли постоје и они невидљиви који се крију под дипломатским плаштом и покушавају да креирају одређен тип тржишта.“ Међу невидљивим и непоменутиим факторима многи виде ММФ, Светску банку, а богами није недужна ни Европска комисија. Шаран Бароу, генерална секретарка Међународне конфедерације синдиката (ИТУЦ), затражила је од Америчке привредне коморе (АмЦхам) да престане да интервенише и да се меша у унутрашње политике других држава. „Где год се глобално нападају радничка права, у сенци се види АмЦхам. АмЦхам отворено напада праведне законе о раду у различитим земљама ... У Кини Америчка привредна комора отворено напада законе који су осигуравали радничка права, укључујући колективно преговарање. Њихов модус операнди укључује претњу бега капитала из земаља у којима

влада разматрају доношење радног законодавства које штити радничка права укључујући одређивање минималне плате.“

Додајмо овоме да је Америчка привредна комора у Србији, на округлом столу крајем прошле године, закључила да је промена радног законодавства кључни услов за повећање запослености. Иначе, у истраживању глобалног индекса радничких права које је недавно представљено на ИИИ конгресу Међународне конфедерације синдиката, видели смо да се Србија налази у другој, а САД у четвртој групи земаља које су карактеристичне по систематском кршењу радничких права.

Аутор је социолог, сарадник Центра за развој синдикализма www.синдикализам.org

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/9/Politika/1612422/Vulin%3A+Sindik+at+Sloga+unos+ipometnju.html>

Вулин: Синдикат Слога уноси пометњу

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александар Вулин оценио је да синдикат Слога, само дан после Изборне скупштине ДС-а, уноси пометњу наводећи да Нацрт закона о раду није на страни радника.

Реагујући на тврдње Слоге да ће Закон о раду бити донет крајем јуна без јавне расправе, Вулин назива "неукусним" ставове овог синдиката, за који сматра да "штити интересе жутог картела".

Вулин, истовремено, одбацује наводе Слоге да ће закон бити донет на штету радника у договору Владе и "вечитих репрезентативних синдиката" и подсећа да је овај синдикат учествовао на изборима са ДС, преноси *Фонет*.

Према оцени Вулина, руководство синдиката Слога и постоји за рачун и интерес ДС-а.

Вулин уједно подсећа и да су поједине синдикалне јединице Слоге потписале протокол о сарадњи са Покретом социјалиста, чији је он председник.

"Закон о раду ће бити донет као резултат интензивног дијалога са легитимним представницима послодаваца и представницима репрезентативних синдиката, што ви свакако нисте", поручује Вулин.

Министар сматра да је Слога "репрезентативна само за политичке опције које су приватизацијом опљачкале Србију".

Сви представници света рада могу бити потпуно сигурни да је министар на њиховој страни и да ће нови Закон о раду бити у функцији запошљавања Србије, штитећи права радника, али не и нерадника, закључује Вулин у саопштењу.

Сваке године око 5.000 грађевинара мање

Српско грађевинарство, које запошљава око 90.000 радника, оптерећују бројни проблеми, а радници су у све тежем материјалном положају и сваке године их је мање за око 5.000, упозорава Синдикат радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије.

Председник те синдикалне организације Душко Вуковић каже да је око 65.000 радника запослено у грађевинским предузећима која се баве високоградњом и нискоградњом, завршним радовима у грађевинарству, пројектантским кућама.

У грађевинској индустрији ради, према подацима Вуковића, око 25.000 радника који раде у производњи грађевинског материјала, цигларама, црепанам, цементарама, кречанам, каменоломима и слично.

"Просечно, сваке године се број запослених у грађевинарству и индустрији грађевинског материјала Србије смањује за 4.000 до 5.000 запослених", навео је Вуковић у изјави *Тањузу*.

Тај синдикат процењује да на црно у грађевинарству ради још између 30.000 и 40.000 радника и њихов број се скоро приближава половини оних који су пријављени.

Вуковић је рекао да је почетком 2011. било регистровано више од 11.000 грађевинских предузећа, а сада сигурно има мање за две, три хиљаде, имајући у виду да су многа била регистрована, а нису имала ниједног запосленог или само једног, па су нестала током кризе, као и да је велики број предузећа нестао због стечајева, ликвидације и других разлога.

Иначе, удео грађевинарства у бруто домаћем производу Србије је, према његовим речима, свега између два или три одсто, док је пре двадесетак година био између осам и 10 одсто.

Просечна плата грађевинских радника је у последњих 15 година за 15 до 20 одсто нижа од просечне зараде у Србији, што говори колико грађевински радници имају низак материјални стандард.

Вуковић је навео да се и у овој години наставља такав тренд да је тренутно просечна нето зарада грађевинских радника нешто мало виша од 35.000 динара, док је просечна у Србији виша од 44.000.

Упозорио је да се производња грађевинског материјала сваке године алармантно смањује, за између 30 и 40 одсто.

Вуковић тврди да не постоје прецизни подаци о томе колико наших неимара ради у иностранству, с обзиром на то да се они, како каже, ангажују на разне начине и без надзора државе и синдиката.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=06&dd=01&nav_id=855615

Сваке године 5000 грађевинара мање

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Београд -- Синдикат радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије упозорава да сваке године 5.000 грађевинара у Србији изгуби посао.

Српско грађевинарство, које запошљава око 90.000 радника, оптерећују бројни проблеми, а радници су у све тежем материјалном положају и сваке године их је мање за око 5.000, упозорава Синдикат радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије. Председник те синдикалне организације Душко Вуковић каже да је око 65.000 радника запослено у грађевинским предузећима која се баве високоградњом и нискоградњом, завршним радовима у грађевинарству, пројектантским кућама...

У грађевинској индустрији ради, према подацима Вуковића, око 25.000 радника који раде у производњи грађевинског материјала, цигларама, црепанама, цементарама, кречанама, каменоломима и слично.

"Просечно, сваке године се број запослених у грађевинарству и индустрији грађевинског материјала Србије смањује за 4.000 до 5.000 запослених", навео је Вуковић у изјави Тањугу.

Тај синдикат процењује да на црно у грађевинарству ради још између 30.000 и 40.000 радника и њихов број се скоро приближава половини оних који су пријављени.

Вуковић је рекао да је почетком 2011. било регистровано више од 11.000 грађевинских предузећа, а сада сигурно има мање за две - три хиљаде, имајући у виду да су многа била регистрована, а нису имала ниједног запосленог или само једног, па су нестала током кризе, као и да је велики број предузећа нестало због стечајева, ликвидације и других разлога.

Иначе, удео грађевинарства у бруто домаћем производу Србије је, према његовим речима, свега између два или три одсто, док је пре двадесетак година био између осам и 10 одсто. Просечна плата грађевинских радника је у последњих 15 година за 15 до 20 одсто нижа од просечне зараде у Србији, што говори колико грађевински радници имају низак материјални стандард.

Вуковић је навео да се и у овој години наставља такав тренд да је тренутно просечна нето зарада грађевинских радника нешто мало виша од 35.000 динара, док је просечна у Србији виша од 44.000.

Он је упозорио да се производња грађевинског материјала сваке године алармантно смањује, за између 30 и 40 одсто.

На пример, опада производња цемента, што због смањеног обима инвестиционих радова, што због увоза из земаља из окружења, али често и увозимо тзв. црним каналима цемент са Косова, што је у последње време забрињавајуће, рекао је Вуковић.

Вуковић тврди да не постоје прецизни подаци о томе колико наших неимара ради у иностранству, с обзиром на то да се они, како каже, ангажују на разне начине и без надзора државе и синдиката.